

ΑΝΑΝΤΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

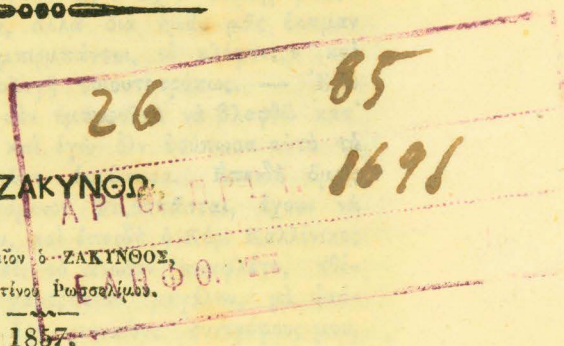
ΜΙΚΡΟΜΕΓΑ ΑΡΧΙΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΝ

ΚΥΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΝ

ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΝ

ΥΠΟ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΡΡΕΡΗ.

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

Τυπογραφείον δ. ΖΑΚΥΝΘΟΣ,
Κωνσταντίνου Ροδόπουλου.

1887.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**

Σαράντη Κολυβά και Κιούρκα, διὰ τοῦτο ἀναγκάζομαι νὰ δημοσιεύσω πράγματα ὅπου θέλουν κάμει νὰ ἀπορήσῃ ὁ λαός, καὶ νὰ εὗρουν ἀπὸ τὴν ἀπάτην ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐμπιστεύονται εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀπατεῶνας καὶ λαοπλάνους.

Ἐγὼ εἶμουν ρίζοσπάστης, εἶμαι καὶ θέλω εἶμαι, καὶ ἡ πράξις τοῦ κάθε ἀληθινοῦ καὶ ἀγνοῦ ρίζοσπάστου εἶναι πασίγνωστες.

Ἐγὼ εἶμουν ὑπεύθυνος συντάκτης τῆς Ἐφημερίδος ὑφ' Ῥήγας, ἡ πρᾶγμα τὸ ὅποιον μὲ ἔχθετε εἰς μεγάλους κινδύνους καὶ καταδρομὰς, ὡς τῷ ὄντι ἐπραγματοποιήθησαν, ἐπεὶ οἱ νέοι χαριτωμένοι φίλοι τους, ἔλαβαν τότε τὴν φιλοπατρικὴν καλοσύνην νὰ μὲ καταμηνύσουν, καὶ νὰ κάμουν τὴν Κυβέρνησιν νὰ μοῦ ἀφαιρήσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ἄδειαν τῆς τέχνης μου, μόνος πόρος τῆς ζωῆς μου.

Ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐδίστασα, μολοντί κάμμιαν βοήθειαν εἰς τὰς ἀνάγκας μου ἐξ αἰτίας τοῦ κατατρεγμοῦ, δὲν ἔλαβα ἐξ αὐτῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν τῆς ἐξορίας τῶν λεγομένων ρίζοσπαστῶν, ἐγὼ ἐπρόσφερα μεγάλας ἐκδουλεύσεις εἰς αὐτοὺς.

Τὴν ἡμέραν τῆς τότε ἐκλογῆς εἰδοποιήθημεν ὅτι, κἄποιοι ἄνθρωποι εἶχον σκοπὸν νὰ κτυπήσουν τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρ. Καλλινίκου καὶ ἄλλων, καὶ ἐγὼ εὐθὺς ἐπῆγα καὶ πύρα τὸν Κύρ. Νικόλαον Θεόφιλον, τὸν ἐπληροφόρησα, καὶ αὐτὸς ἐφοδιάσθη ἀπὸ ἑνα κοπτερόν τσεκουρόπουλον, καὶ ἐγὼ ἐπῆρα δύο μεγάλας πιστόλες καὶ ταῖς ἐγίόμισα μὲ χοντρά σκάγια· ἐπῆγαμιν ἀντάμα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρ. Καλλινίκου, ἀφήσαμεν ἀνοικτὴν τὴν πόρτα καὶ ἐσυμφωνήσαμεν, ἅμα ὅπου ἤθελε παρρησιασθεῖν οἱ κακότεργοι, νὰ τοὺς ἀδιάσω ἐγὼ ταῖς πιστόλες, καὶ ὁ Θεόφιλος νὰ ἀρχίσῃ νὰ κόπτῃ μὲ τὸ τσεκούρι, καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα μὲ ἑνα σουμῶλι νὰ

κτυπήσω τοὺς κακοτρόπους, καὶ ἡ αὐτὴ βοήθεια ἐδόθη καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου Λισγαρά.

Ἐρωτῶ τί μεγαλητέραν θυσίαν ἠμπορούσαμεν νὰ κάμωμεν διὰ ἑνα φίλον; Ὅχι ἄλλην βεβαίως εἰμὴ νὰ ἐκθέσωμεν καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν μας ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του.

Ὅταν ἐπιστρέψεν ὁ Κύριος Καλλίνικος καὶ ἐπληροφορήθη τὰς θυσίας ὅπου ἔκαμα δι' αὐτόν, θέλων νὰ μὲ εὐχαριστήσῃ, εἶπε παρρησίᾳ πολλῶν, «Κύριοι ἂν δύο πράγματα ἔχω, τὸ ἓν θέλει τὸ δίδω τοῦ Κυρίου Καρρέρ διὰ τὰς μεγάλας θυσίας ὅπου ἔκαμα ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας μου.» Ἀκούσατε πῶς ἐκτέλεσε τοὺς λόγους τοῦ ὁ Κύρ. Καλλίνικος καὶ ὁ Κύρ. Λισγαράς.—Ἦλθεν ἡ ἐπιθυμητὴ ὥρα τοῦ Ἑπειρωτικοῦ κινήματος· ἐσυστήθη μία ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὸν Κύρ. Καλλινίκον καὶ ἄλλους, ἡ ὁποία ἐσύναζε χρήματα διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου. Ἦλθεν ἡ στιγμή νὰ ἀναχωρήσωμεν διὰ τὸν πόλεμον· ἦτον νύκτα, — ἄχ ἀδελφια, ἂν ἤθελε ἴδετε τὸν ζῆλον καὶ αὐταπαρνήσιν τῶν γενναίων Ζακυνθίων! ἐκεῖ νὰ βλέπετε μὲ ὅλο ἐκεῖνο τὸ κρῦς τοὺς περισσοτέρους νέους χωρὶς ἐπανωφόρι, ἐκεῖ ἄλλους ξυπόλυτους, ἐκεῖ νὰ ἀποχωρίζονται τὰ παιδιά ἀπὸ τοὺς γονεῖς, ἐκεῖ νὰ ἐρχονται μανάδες ζητῶντας τὰ παιδιά τους, καὶ ἀδελφοὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ τέτοια ἦτον ἡ προθυμία εἰς τὸ νὰ ταχύνουν τὸν ἀναχωρισμὸν τους, ὥστε ὅπου μὲ ἔρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ὑπὲρ τοὺς 50 ἄνδρας ἔμειναν εἰς τὴν γῆν ἐπεὶ τὸ καίκι δὲν ἐχωροῦσεν ἄλλους.— Ἐκεῖ φθάνοντες ἐπροσφέραμεν μὲ αὐταπαρνήσιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος τὰς ἐκδουλεύσεις μας, καὶ τὰ συμβεβηκότα τοῦ πολέμου δὲν τὰ ἀναφέρω ἐπεὶ πασίγνωστα.—

Κατὰ δυστυχίαν δὲν ἐπέτυχεν ἡ ἐπανάστασις, καὶ ἀναγκάσθημεν νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς Μεσολόγγι γυμνοί, ξυπόλιτοι, πενησμένοι καὶ κατατρεγμένοι, καὶ ἂν μᾶς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

νά σου κάμω παραλαβὴν ὅτι τὰ ἐπληρώθηκα, καὶ μοῦ ὑποσχέθης ὅτι μετὰ ταῦτα θέλει μοῦ τὰ δώσεις, ἐγὼ σου ἀπεκρίθηκα, καὶ ἀδελφε, ὅχι αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ ὅ,τι ἄλλο δύναμαι νὰ κάμω δι' ἐσέ, εἰμαι ἐδῶ.

Λοιπὸν, Κύριε Λισγαῖ, δὲν σὲ ἐδάσταξε ἡ ψυχὴ σου νὰ δώσης τῆς συμβίας μου ἓνα σελήνι ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐδικὰ μου χρήματα ὅπου ἀκόμη μοῦ χρεωστῆς; Μετὰ ταῦτα σου μὴνάω μὲ τὸν κουηάδο μου Διονύσιον Περισιάνο νὰ μοῦ στείλῃς τὰ ἔξῃ δίστηλα, καὶ τοῦ λέγεις ὅτι μοῦ τὰ ἔδωσες, καὶ μάλιστα ὅτι ἔχεις τὴν παραλαβὴν μου.—Ἄν μοῦ τὰ ἔδωσες καὶ ἐγὼ σου τὰ ἐξαναζήτησα, νὰ ἔχω τὴν κατάρη, καὶ τὸν ἀφορεσμὸν τοῦ ἱεράρχου Διονυσίου.—Ἄν ὅμως δὲν μοῦ τὰ ἔδωσες καὶ ἀπάτησες τὴν ἐμπιστοσύνην μου, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ νὰ σὲ παιδεύσῃ.

Ἀδελφοί μου χωρικοὶ καὶ συμπολίται, ἐξιστόρισα μερικά πράγματα καὶ θέλει εἰπῶ καὶ ἄλλα διὰ νὰ σὰς κάμω νὰ καταλάβετε τὴν ἀχαριστίαν τέτοιων ἀνθρώπων πρὸς τοὺς εὐεργέτας τοὺς· καὶ τῶ ὄντι ποῖος ἤμποροῦσε νὰ προσφέρῃ μεγαλητέρας θυσίας ἀπὸ ἐμέ; Ἀλλὰ τί λέγω; ἴσως καὶ σεῖς δὲν ἐθυσιασθήκατε διὰ αὐτοὺς καὶ τοὺς συντρόφους τοὺς, καὶ δὲν τοὺς ἐκλεξάτε βουλευτάς; καὶ ὑπεφέρατε μεγάλα δεινὰ καὶ καταδρομάς; —Δὲν ἐφερθήκατε εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα; Καὶ τί ἔκαμαν αὐτοὶ διὰ ἐσάς; Ὅχι ἄλλο εἰμὶ ὅτι ἔκαμαν καὶ ἐμέ.—Καὶ μὲ ὅλας αὐτάς τὰς ἐκδουλεύσεις ὅπου τοὺς ἐκάμετε, αὐτοὶ σὰς ἐγκατέλειψαν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα γυμνοὺς καὶ πεινασμένους, μολονότι εἶχαν τὰ χρήματα τῆς συνεισφορᾶς,—κανεῖς ἀπὸ αὐτοὺς, ὡς ἔκαμαν οἱ Κεφαλλῆνες, δὲν ἐφέρθη εἰς Μεσολόγγι μὲ ὀλίγα χρήματα νὰ σὰς βοηθήσῃ.

Ἡ ἀθλία κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν εὐρισκόμαστε εἰς Μεσολόγγι ἦτον εἰς αὐτοὺς γνωστὴ, καὶ ἓνας ἐν-

τιμος φίλος, μέλος καὶ αὐτὸς τῆς ἐπιτροπῆς, ἐφέρθη ὁ ἴδιος εἰς τοῦ Κυρ. Καλλινίκου καὶ τοῦ εἶπε νὰ πεταχθῇ εἰς Μεσολόγγι μὲ χρήματα νὰ μᾶς βοηθήσῃ, καὶ τοῦ ἀπεκρίθη, φαντασθῆτε!—Ἐγὼ φίλε μου δὲν εἰμαι δι' αὐτὰ, ἀλλὰ διὰ νὰ παίζω ταῖς μανιολατίαις, καὶ ὁ αὐτὸς φίλος τοῦ εἶπε, δός μου ὀλίγα χρήματα καὶ ἐγὼ πηγαίνω, καὶ ὁ Κύρ. Καλλνίκος τοῦ ἀπήντησεν, ἂν μὲ ἀγαπᾷς μὴ μὲ πειράξεις διὰ χρήματα, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἔχω.—Δὲν ἔχεις χρήματα Κύριε Καλλνίκε; Καὶ τί ἔγειναν αἱ τρεῖς χιλιάδες τάλληρα τὰ ὅποια ἐσυνάξατε;—!

Χάριν ἀληθείας ὅμως πρέπει νὰ εἰπῶ ὅτι μίαν ἡμέραν, εὐρισκόμενος εἰς Μεσολόγγι, ἔπειτα ἀπὸ τὴν διάλυσιν τοῦ στρατοπέδου, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου Δ. Βουκελάτου ὅπου εἴμουν βαρέως ἄρρωστος, ἦλθεν ἐκεῖ ἓνας ἄνθρωπος μὲ μίαν σακκοῦλαν εἰς τὸν ὦμον του, καὶ μὲ μία γραφὴν διὰ τὸν Κύριον Βουκελάτον, νομίζω, ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου Ἀργασάρη, ὅστις εἶναι καὶ ἐπιτροπὸς του.—Εἰς αὐτὴν τὴν γραφὴν τοῦ ἐλέγετο νὰ μοιράσῃ τὸ ἐμπεριεχόμενον τῆς σακκοῦλας, εἰς τὰ κορμιά τὰ Ζακυθινὰ ὅπου ὑπόφεραν εἰς τὸν πόλεμον. Ἀνοίξαμεν τὴν σακκοῦλα, καὶ τί ἤύραμε; Σαυμάσατε συμπολίται! πέντε ἢ ἔξῃ παλαιογιακέτες, σχισμέναι, καὶ κουρελιασμέναι, καμπόσα παλαιόδρακα, παλαιοπουκάμισα καὶ παλιογγιλέκα, ὅπου, σὰς ὀρκίζομαι, ἦτον ὅλα εἰς τέτοιαν κατάστασιν ὅπου δυσκόλως ἤμποροῦσε κανεὶς νὰ διαλέξῃ ἓνα ἀπὸ αὐτὰ νὰ φορέσῃ, τόσον ὅπου ὁ καίμενος ὁ Δ. Μορσενίγος, καὶ ἐγὼ εἶπαμεν τοῦ Δ. Βουκελάτου διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ νὰ μὴν τὰ προβάλῃ μήπως καὶ τὸ μάθουν οἱ Κεφαλλῆνες, καὶ κάμουν περίγελον τοὺς Ζακυθινούς, καὶ τὸν ἐπαρκαλέσαμεν καὶ τὰ ἔσειλιν εἰς τὰς φυλακάς τοῦ Μεσολογγίου. Αὐταὶ εἶναι αἱ μεγάλαι θυσίαι ὅπου ἔκαμαν οἱ λε-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

γόμενοι ῥιζοσπᾶσται, εἰς ἐκείνην τὴν σοβαρὰν καὶ
δεινὴν περίστασιν, ὑπὲρ ἐκείνων οἱ ὅποιοι εἰς πάμπο-
λὰς περιστάσεις, καὶ τὴν κατάστασιν, καὶ τὴν ζωὴν
των ἐθυσίασαν καὶ ἔκθεσαν, ὡς παραδείγματος χάριν,
ὁ Σαράντης Κολυβάς, ὁ Ρούφουλας, ὁ Καπόνης, ὁ
Γκιούρκας, καὶ ἄλλοι.

Αὐτοὶ οἱ ἥρωες τῆς πατρίδος ἐλησμόνησαν καὶ τὰ
ἀπερασμένα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ὅπου τοὺς ἐβοήθησαν,
καὶ τῶρα μόνον ὅπου σῆμόναι ὁ καιρὸς τῆς ψηφοφο-
ρίας, βγαίνουν ἀπὸ τὸ καυκί τους ὡς τοὺς σαλῆνους,
καὶ περιφερόμενοι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μὲ τὴν συνειθισμένην
τους πλάνην, καὶ ἀγυρτεῖαν, πασχίζουν νὰ γελάσουν
τὸν λαόν, μολύνοντες μὲ τὰ βδελυρὰ τους χεῖλη τὰ
ιερά ὀνόματα Θρησκείας καὶ Ἐθνισμοῦ. Αὐτοὶ οἱ σω-
τῆρες τῆς Πατρίδος τρέχουν, καὶ δὲν σῶνουν, κουβα-
λόντες τὰ πρακτικὰ τῆς δεκάτης Βουλῆς εἰς τὰς
λέσχας διὰ ν' ἀποδείξουν τὰ μεγάλα καὶ ἐθνικὰ ἀν-
δραγήματά των. Ἄς ἐξετάσωμεν λοιπὸν τί ἔκαμαν αὐτοί.

Παρακαλῶ σας συμπολιταὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ῥιζοσπασ-
τικοῦ, καὶ τὸ χρέος τῶν ἀντιπροσώπων του ἦτον. «Νὰ
« προτείνουν τὴν ἔνωσιν, καὶ νὰ μὴ δέχονται οὐδὲν
« ἐκ μέρους τῆς Προστασίας. » Ἰδοὺ πῶς ἐκτέλεσαν
τὴν ἐντολὴν των. Δὲν ἐνθυμήθησαν τελείως τὴν ἔνωσιν
εἰς ἐποχὴν ὅπου, ἂν ἐστάθη ποτὲ καιρὸς ἀρμόδιος νὰ
μελετηθῇ τὸ ζήτημα, τοῦτο, ἦτον βέβαια ἡ μεγάλη
περίστασις τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος. Οἱ ἀσυνείδητοί
ὁμῶς ἄφησαν νὰ περάσῃ τέτοια καλὴ περίστασις, καὶ
τῶρα πάλιν βγαίνουν ἐξω μὲ τὴν συνειθισμένην τους
ἀδιαντροπίαν νὰ μᾶς πωλήσουν παραμύθια, ἄγουν, ὅτι
εἰς τὸ Παρίσι γίνεται Συμβούλιον διὰ νὰ μᾶς ἐνώσουν
μὲ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀναφέρουν Ἑλληνικὰς Ἐφημερίδας
διὰ νὰ κάμουν νὰ πιστευθῶν τὰ ψεύματά των καὶ νὰ γελά-
σουν τοὺς ἐκλογεῖς μας, τῶντες λαγούς μὲ πετραχήλια.

Ἐξ ἐναντίας τὸ μόνον ὅπου ἔπραξαν ἦτον κομικαῖς
παράστασις μὲ ὑβρισμοὺς καὶ συκοφαντίας, καὶ κύριος
σκοπὸν τους ἦτο νὰ λάβουν τὰ ψαλτικὰ τους, καὶ
ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις.

Ὁ Κύριος Λισγαρᾶς καὶ ὁ Κύρ. Φραγκῆσκος Δομι-
νεγίνης, ὡς ἀφιλοκερδεῖς πατριῶται, ἐσυνενοήθησαν καὶ
μὲ τοὺς ἄλλους Ἀντιπροσώπους, καὶ, καθὼς κοινῶς
λέγεται, τὰ ἔφτισαν μὲ τὴν Γερουσίαν νὰ ψηφίσουν
βαρύτετον δάνειον, καὶ, εἰς ἀμοιβήν, νὰ λάβουν τοὺς
μισθοὺς των, διὰ τὸν καιρὸν τὴν ἐξουσίας τους, ἐν ᾧ
κατὰ τὸν νόμον οἱ ἀντιπρόσωποι δὲν πληρώνονται παρὰ
ὅταν ἐργάζονται.

Ὁ Κύριος Λισγαρᾶς μᾶς λέγει ὅμως, ὅτι ἂν ἐξή-
τησεν τὴν δικαίαν ταύτην ἀποζημίωσιν, ἔπραξε τοῦτο
πρὸς ὑπὲρ τῆς Πατρίδος χρῆσιν, καὶ τὸ γινώσκου-
σιν ἅπαντες.

Μήπως ὁ Κ. Ἰωάννης Λισγαρᾶς ἤθελε μὲ τοὺς ἀδού-
λευτους μισθοὺς του ν' ἀνοίξῃ κανένα Κατάστημα, ἢ
Σπιτάλιο; Μήπως νὰ στήσῃ κανένα ἐξωκλήσι; Μήπως
νὰ ὑπανδρεύσῃ πτωχὰ ἀπατημένα κοράσια; Ἄν ὁ Κ.
Λισγαρᾶς εἶχε τέτοιους φιланθρωπικούς στοχασμούς, κακὰ
ἔκαμαν βέβαια νὰ τὸν γελάσουν, νὰ μᾶς ψυφίσῃ Βά-
ριτα, καὶ ἔπειτα νὰ τὸν ἀφήσουν εἰς τὸν Ἄσσο.

Τοῦλάχιστον ὁ καλὸς τοῦ σύντροφος ὁ Κύρ. Φραγ-
κῆσκος Δομενεγίνης διὰ τὰ τάλλαρα ὅπου ἐγύρευσεν νὰ
λάβῃ χωρὶς νὰ δουλεύσῃ, διατὶ δὲν ἐπῆγε νὰ χωρεύ-
σῃ εἰς τὸν χορὸν τοῦ Πρεσιδέντε, καὶ διὰ ὅσα ἄλλα
ἐκούσια καὶ ἀκούσια ἔπραξε μέσα καὶ ἐξω τῆς Βουλῆς
μας, ἔχει τὴν παρηγορίαν νὰ χαίρεται, καθὼς τὸ λέ-
γει ὁ ἴδιος, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐνοίαν (;) τῶν
Ἀρχιερέων τῶν Κορφῶν καὶ τῆς Ζακύνθου. Ἄς ἐλπίζω-
μεν λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅτι ἡ εὐχὴ καὶ εὐλογία δύο
καλῶν Ἐπισκόπων, βελεῖ τὸν σῶσιν καὶ τὸν λυτρώσιν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

Ἡθέλησας ἐντιμότερον Κύριε Καλλίνικε, νὰ δικαιολογήσῃς τὴν διαγωγὴν σου, καὶ τῶν πολιτικῶν συναλλαγῶν σου ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν ἐθνικῶν χρημάτων.

Σὺ λέγεις ὅτι ἐσυνάξετε τὴν πρώτην φορὰν δίστηλα 270. καὶ τὴν δευτέραν δίστηλα 223. καὶ λέγεις ὅτι δὲν δύνασαι νὰ εἰπῇς ἀπὸ ποίους τὰ ἔλαβες, ἀγκαλὰ καὶ νὰ ᾔῃναι γνωστὸν ὅτι ἐσυνάξετε ἀπὸ τοῦ ἐπτανήσιους ὑπὲρ τὰ δίστηλα 3,000.

Ἐγὼ ὅμως πρὸς στιγμὴν περιορίζομαι εἰς ἐκεῖνο ὅπου ἐσὺ λές, ἤγουν τὸ ὅτι ἐσυνάξες δίστηλα 624. Ἀπὸ αὐτὰ ἔδωσες τοῦ Σαράντη Κολουβά δίστηλα 125. — Τοῦ Κιουρκὰ δίστηλα 8. ὡς λές. — Ἐμὲ δίστηλα 4. καὶ ἑτέρα δίστηλα 131. πάλι ὡς λέγεις, ἔστειλες εἰς Μεσολόγγι μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ στρατοπέδου. Τοῦτο ὅλον ὅπου ἔδωσες συμποσῇ τὸ ποσὸν διστήλων 268.

Λοιπὸν ἐσυνάξετε ὡς λέγεις δίστηλα 624. Ἐξοδεύσατε ὡς λέγεις δίστηλα 268. Τί ἐκάμετε τὰ ἐπιλοιπα δίστηλα 356; Διατί δὲν τὰ ἐστείλατε εἰς ἡμᾶς ὅπου ἐπινούσαμε, ὅπου εἰλασθε γυμνοί, ἐν ᾧ οἱ συμπολίται μου σὰς τὰ ἔδωσαν διὰ τοιοῦτον σκοπόν;

Ἄν λοιπὸν ἐδικαιολόγησας μέρος, καὶ οὐχὶ τὸ ὅλον, εἶναι φανερόν ὅτι δὲν σοῦ ἦτον δυνατόν νὰ τὸ δικαιολογήσῃς, καὶ μένον τοῦτο ἀδικαιολόγητον, σὺ ὁ ἴδιος κατεδικάσθης με τοὺς συντρόφους σου.

Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ μᾶς φαίνεται παράξενον τέτοιον εἶδος ἀγυρτικῆς δικαιολογίας, ἐπειδὴ καὶ ἕνας πολιτικὸς ἀδελφός σου, γνωστὸς διὰ τὰ μανιατικά ἐρευρήματα τῆς καφερῆς καρδίας του, ὁ Κοινοβουλευτικὸς σὰς ρητορίσκος, ὁ ἐμποροιατρός σας, ὁ νέος φιλολόγος σας, — πρωτόπειρος, ἀλήθεια, ἀλλὰ διὰ ἐσᾶς περνάει, — ἀφ' οὗ πρῶτα ἐμεταχειρίσθη τὴν ἀμάθειάν του ὡς μέσον δημοκοπίας, κηρύττοντας ὅτι δὲν ὑπῆρχε ἡ χολέρα εἰς τὸ νησί μας, ἔπειτα, ὡσάν καλὸς ἀγύρτης, ἐμετα-

μόρφωσε τὴν ἰδίαν του ἀμάθειαν εἰς αἰσθημα εὐσπλαγχνίας, λέγοντας τάχα ὅτι δὲν ἐφανερόνε τὴν ὑπαρξίν τοῦ λοιμικοῦ, μήπως τρομάξῃ ὁ τόπος, καὶ ὡς τόσον ἀπατοῦσε τὸν λαόν, καὶ σωροὺς σωροὺς ἐσύροντο τὰ εἴματα τῆς φρικτῆς ἐπιδημίας εἰς τοῦ Ἀνεμόμυλου τὰ χωράφια. Ναῖσκε φιλάνθρωπος! Ναῖσκε ιατρός! —

Πόσαις κατάραις, καὶ πόσα μουγκριτὰ θὰ βιένουν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ χωράφια, καὶ θὰ πεύτουν ἐπάνω εἰς τὸ κεφάλι του! Πόσαις καϊμέναις μανάδες κλαίουں! Πόσα ὀρφανὰ στενάζουν εἰς ἀπελπισίαν! Πέσαι μὲ τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, ἱατρὲ Λομβάρδε! Κτύπα τὸ στήθος σου, καὶ κλάψε διὰ νὰ λάβῃς ἀπὸ τὸν Θεὸν εὐσπλαγχνίαν. Μὴ ἐγγίξεις τὴν δάφνην τοῦ Μάρτυρος τοῦ Πέτα· τὴν μολύνει τὸ χεῖρ σου. Μὴ προσφέρεις μὲ ἀκάθαρτα χεῖλη τὸ ἀγνότατον ὄνομα τοῦ Ναδάλε! Προσκύνα, βέβηλε, τὰ ἁγιασμένα τείχη ὅπου ἐγεννήθη ὁ Μάρτυς, ὅθεν σὰς ἐτίμα ὁ Γενναῖος, καὶ ὅπου ζῶσα καὶ αἰωνία μένει με τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς λατρευτάς του, ἡ Σκιά του, καὶ ἡ εὐχή του. Τὸ γιαταγάνη τοῦ Ἀλβανοῦ ἔδωκεν εἰς τὸν Ἅγιον αὐτὸν, ἐπάνω εἰς ταῖς ῥάχαις τῆς Ἄρτας, θάνατον καὶ δόξαν. Ἀπελπισίαν καὶ φόνον ἤθελε τοῦ δόσου, εἰς τὴν πατρίδα του, τὰ λόγια καὶ τὰ ἔργα σας, ἀνάξιοι Ριζοσπάσται! —

Τὰ λέω κακὰ Καλλίνικε, ἀλλὰ τί νὰ κάμῃς! Διαβάζοντας ταῖς φυλλάδες σας θὰ μάθω νὰ τὰ πελεκᾷω καλλιτέρα.

Καὶ ἐσὺ πάλιν Κύριε Καλλίνικε τί βοήθειαν ἔδοκας εἰς τὴν πολυθρήνητον περίστασιν τῆς χολέρας;

« Κατὰ τὰς πολυστενάτους τῆς χολέρας ἡμέρας, (καθὼς ἐσὺ ὁ ἴδιος μακαρονικὰ τὰ τζαμπουνίζεις), ὅτε ἡ Πατρίς ἐρρίφθη σῶμα καταπτώτων εἰς μνηματάφου καθημένη» ἐσὺ ἀστένακτος καὶ ἀνάληπτος ἐπισοπλάττης τὸν τόπον σου, καὶ ἐπῆγες νὰ φυλάξῃς τὸ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

τρυφερόν σου δέρμα, τὰ ροδοκόκκινα μάγουλά σου, καὶ τὸν ξυγγωμῆνον σβέρκον σου, εἰς τὸ νησι τῆς Σύρας. Ἐσὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ Ἀφιλογενής, ἐσὺ ὁ Ἀστοργος, ἐσὺ ὁ Ἀφιλάδελφος, ἐσὺ ὁ ἀληθινὸς Φιλόσκυλος. Καὶ τῶρα, διπλωμένος εἰς τὸν χιτῶνα, τῆς Φαρισαϊκῆς σου ὑποκρισίας, αὐθαδιάζεις Ἀθλιε! νὰ κηρύττης ἄθλια ὄντα καὶ Ἐθνοκαπήλους τοὺς γενναίους ἐκείνους Ζακυνθίους οἱ ὅποιοι, μὲ τὸ ἄγιον αἶσθημα τοῦ Ἑθνισμοῦ ἐπρόσφεραν εἰς τὸν Ἀγῶνα ζωῆν καὶ περιουσίαν, καὶ εἰς τὰ δεινὰ τῆς χολέρας ἔμειναν ἄφοβοι, καὶ μὲ χριστιανικὰ σπλάγχνα, εἰς τὴν πατρίδα τους, νὰ παρηγοροῦν καὶ νὰ βοηθήσουν τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς φίλους των, διὰ νὰ ἐκπληρώσουν πάντοτε, εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, καὶ τοῦ Ἑθνους καὶ τῆς Πατρίδος, τὰ ἱερὰ χρέη τοῦ τιμίου πατριώτου, καὶ τοῦ ἀγνοῦ Ῥιζοσπάστου.

Αὐθαδίασες νὰ γράψης ἀκόμη ὅτι τὰ δημοσιευθέντα ἔγγραφα καὶ ἔννοεῖς, Φιλόσοφε Καμαρομένε! νὰ ὁμιλήσης διὰ τὴν γραφὴν μας, εἶναι νόθα ψευδεπίγραφα, καὶ πεποιημένα. Ψεύδῃς. Ἡ γραφὴ αὕτη εἶναι γνησία, γραμμένη ὁλόκληρη ἀπὸ ἐμὲ, καὶ υπογραμμένη ἀπὸ ἐμὲ καὶ ἀπὸ τοὺς τρεῖς συντρόφους μου. Εἰς αὐτὴν ἐγράψαμεν τὰ δίκαια παράπονά μας, καὶ τὰ πρὸς ἐσᾶς αἰσθήματα ὧλων τῶν ἀτυχῶν συντρόφων μας.

Ἰσως ἐφηντάσθης Σχέτιε! ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ ἔγγραφον ἔχει τὰ νόθα, ψευδεπίγραφα, καὶ πεποιημένα χαρακτηριστικά τοῦ περιφήμου ἐκείνου ὁμολόγου τῶν ὀκτακοσίων Κολλονάτων ὁποῦ, μολονότι ὑπῆρχε φρικτὸς ἀφορεσμὸς διὰ τὰ κρυμμένα πράγματα τῆς κληρονομίας τῶν προπατόρων σου, ἐπαρουσίασες εἰς βᾶρος τοῦ πατρικοῦ σου θείου Κυρίου Νικολάου Καλλινίκου Μπουμπουκάκη, καὶ ὁ Μακαρίτης ἀντίς νὰ σὲ πληρώσῃ καθὼς ἐγύρευες, σ' ἔκραξε εἰς τὰ Δικαστήρια διὰ ἐγκλημα. Πλαστογραφίας. Τὰ χαρτὰ τῆς δίκης ὑπάρχουν. Αὐτὰ δὲν εἶναι ψεύματα.

Ψεύματα εἶναι τὰ ἐδικά σου, καὶ τόσα εἶναι ὅπου δὲν φθάνω νὰ τὰ μετρήσω. Εἶπες, μὲ συμπάθιο, ὅτι ὁ φίλος μου ὁ Κιούρκας ἔλαβε ἀπὸ ἐσὲ εἰς βοήθειαν ὀκτὼ Μεσσηνιακὰ τάλλαρα, καὶ ὅτι ἔχεις ἀγὰ χεῖρας τὴν παραλαβὴν του· οὔτε ἀγὰ πόδας ἔχεις παραλαβὴν ἀπὸ τὸν Κιούρκαν, ἐπειδὴ δὲν ἔλαβε τίποτα.

Πῶς θὰ πιεζοῦμεν λοιπὸν καὶ εἰς τόσα ἄλλα ὅπου κατανάρχῃς καὶ ψάλλεις;

Οὐαί! Ὑποκριτά καὶ Φαρισαῖε !!!

Ἰδοὺ τί μοῦ γράφει ὁ Κιούρκας εἰς ἀπάντησίν σου.

Φίλε Καρφόρη!

Κερὶ 5 Γεναρίου Ε. Π. 1857.

ἔμαθα ὅτι ὁ Κ. Καλλινίκος ἐτύπωσε ἕνα φυλλάδιον γιομάτο ψευτιᾶς καὶ μασκαραλίκια, καὶ λέει ὅτι ἔδωσε καὶ ἐμὲ ὀκτὼ τάλλαρα ἀπὸ ταῖς τρεῖς χιλιάδες ὅπου ἐμάζωζαν διὰ τὸν πόλεμον, καὶ ἔχει τὴν ρεζίττούτα μου. Ἐγραψέ ψέματα, ἐπειδὴ οὔτε τάλλαρα μοῦ ἔδωσε, οὔτε ρεζίττούτά μου ἔχει, καὶ σὲ παρακαλῶ ὅθι σαθῆς νὰ κηρύξῃς ὅτι εἶναι ψέφτης καὶ συκοφάντης, καὶ ἄμει κάθου γύρευε τί ἔκαρε τὰ ὀκτὼ τάλλαρα, καὶ σὲ ποῖο μερτικό ἐπέσανε ἀντάμα μὲ τῇ ἄλλαις κατοσταῖς ὅπου ἐχαθήκανε καὶ ὥσπου ἐμας ἀπαράτησανε, σὰ τὰ τραγιά γὰ λόγγο, καὶ εἰς τῇς συφοραῖς τοῦ πολέμου, οἱ ἀσυνείδητοι καὶ ἀχαρὰκτῆριστοι καὶ ἔχουνε μούτρα νὰ λέγονται Ῥιζοσπάται.

Λοιπὸν ψέματα ἔγραψε, καὶ ψεύτης εἶναι. Ἄν ἡ χρεῖα τὸ καλέσῃ τύπωσε τὴν παρούσά μου.

Ο ΦΙΛΟΣ ΣΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΙΟΥΡΚΑΣ.

Τὸ κοινὸν ἃς κρίνῃ τῶρα εἰς ποῖον ἀρμόζει ἡ ἔξυτε-λεστικὴ ὀνομασία Ἐθνοκάπηλος καὶ ἄθλια ὄντα, εἰς αὐτὸν ὁποῦ μὲ πονηρὸν ἐγωῖσμόν δὲν φροντίζει παρὰ διὰ τὸ ἄτομόν του, ἢ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀγωνιστὰς καὶ τοὺς καλοῦς πατριώτας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ἄχ! ἀδελφία χωρικοὶ καὶ συμπολίται! ἀνοίχτε καλὰ τὰ μάτια σας διατὶ σὰς λέγω, καὶ σὰς ὀρκίζομαι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὅτι οὔτε αὐτὸς, οὔτε οἱ συντρόφοι του δὲν δίδουσι ἓνα λεπτὸν τόσον διὰ τὴν πατρίδα, ὅσον καὶ διὰ τὸν ἰθνησμὸν καὶ τὴν θρησκείαν, καὶ παίζουν με αὐτὰ τὰ σεβαστὰ ὀνόματα, πρὸς ἀπάτην καὶ ἄγρυπταιν, χωρὶς νὰ σέβωνται, καὶ χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται τὴν ἱεράν αὐτῶν σημασίαν· ἀλλὰ μᾶς ἐμεταχειρίσθησαν, καὶ θέλουν πάλιν νὰ μᾶς μεταχειρισθοῦν, μόνον ὡς τυφλὰ ὄργανα τοῦ πάθους καὶ τῆς ιδιοτελείας των καὶ νὰ μὴ λάβῃ κοινωνιὰ τὸ στόμα μου ἂν σὰς λέγω ψεύματα.

Ταῦτα καὶ καλαῖς ἀντάμοσες Κύριε Μικρομέγα Ἀρχι-ρίζοσπᾶστα Δημήτριε Καλλίνικε καὶ συντροφία.—

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 6, Ἰανουαρίου 1857. Ἐ. Ἐ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΕΡΡΗΣ.

Τ. Γ. Εἶχα περαδῶσει εἰς τὸν τύπον τὸ τετράδιόν μου, ὅταν ἔλαβα ἑξαφνα ἀπὸ τὸν ἀγαθόν μου φίλον Σαράντη Κολουβά μίαν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἔχω χρέος νὰ δημοσιεύσω κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του. Θέλετε καθαροτάτην ἀπόδειξιν τῶν ψευμάτων καὶ τῆς ἀγυρτίας αὐτῶν τῶν Ῥίζοσπαστικῶν μας Γικουμπίνων; Διαβάσετε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν τοῦ γενναίου Κολουβά.

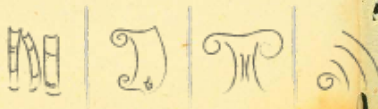
Ζάκυνθος 8 Ἰανουαρίου 1857. Ἐ. Π.

Φίλε Κύριε Θεόδωρε Καρρέρη!

Τώρα ἐσχάτως ἐδιάβασα ἓνα φυλλάδιον τοῦ Κυρίου Δημητρίου Καλλινίκου, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Δεκεμβρίου Ε. Α. εἰς τὸ ὁποῖον, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἀναφέρει καὶ τὸ ὄνομά μου, λέγων ὅτι πρὶν ἀναχωρῆσω ἀπὸ Ζάκυνθον διὰ τὴν Ἠπειρον, με ἐβοήθησε με δίστιλα 125. Ψεύδεται ὁ ἄθλιος, ἐπειδὴ ἐμε δὲν μοῦ ἔδωκεν καμμίαν βοήθειαν, ἀλλὰ μάλιστα ἔδωκε ἐγὼ αὐτοῦ τοῦ

Καλλινίκου ἐξ ἰδίων μου δίστιλα 85. παρρησία τοῦ Κυρ. Παύλου Ταβουλάρη, καὶ Χαραλάμπη Μεντίνη ἀπὸ Σκουλικάδο, διὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα. Αὐτὸς ὁ Δημήτριος Καλλινίκος ἐπρόσθεσεν τὰλληρα 125 ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς Συνεισφορᾶς, μοῦ τὰ ἔδωσε ὅλα, καὶ φθάνοντας εἰς Μεσολόγγιον ἐγὼ ἐπαράδωσα ὅλα αὐτὰ, συμποσούμενα εἰς 210, εἰς χεῖρας τοῦ Ἀσιμνήστου καὶ Ἀξιομακαρίτου Ναθαήλ Δομενεγίνη, καὶ τοῦ γενναίου Μηνότου, παρρησία τοῦ Εὐσταθείου Γρόπα ἀπὸ Γερακαρίου, Ἀναστασίου Βούρτζη ἀπὸ Καλιπιάδο, καὶ ἄλλων Κεφαλλήνων, μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ χρήματα δὲν ἐκράτῃσα οὔτε ὀβολόν, ἀγκαλὰ καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ μοῦ ἐπρόσφερε, ἀλλὰ ἐγὼ τῆς ἀπεκρίθην ὅτι ἐκείνο ὁποῦ εἶναι διὰ τοὺς ἄλλους, νὰ ἦναι καὶ δι' ἐμέ, ἐπειδὴ ὅλοι εἰμεθα ὅμοιοι. Αὐτὰ τὰ ὀλίγα χρήματα ἐξοδουθήσαν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος, λαμβάνοντες ὁ καθείς μας 55 λεπτὰ τὴν ἡμέραν. Μετὰ ταῦτα οὐδεμίαν ἐλπίδα ἢ βοήθειαν πλέον ἔλαβαμεν.

Ἐγὼ ὡς γνήσιος Ῥίζοσπᾶστης, ἐπειδὴ τοιοῦτος πάντοτε ἤμουν, εἶμαι, καὶ θέλει εἶμαι, ἐμπνεόμενος ἀπὸ ἐθνικὸν αἶσθημα, ἐσυμβουλευθὴν τὸν Κύρ. Καλλινίκον, ὅστις με ἐπαραινοῦσε ν' ἀναχωρῆσω τὸ ὀγρηγορότερον διὰ τὴν Ἠπειρον, λέγοντάς μου ὅτι, με τὸ ἐδικόν μου παράδειγμα, καὶ ἄλλοι πολλοὶ θέλει ἀκολουθήσουν καθὼς ἔκαμην καὶ οἱ Κεφαλλῆνες, καὶ τάζοντάς μου, ὅτι ἐκεῖ εἰς Ἠπειρον θέλομεν εὖρῃ Τροφήν, Ἐνδύματα, Ἰποδήματα καὶ ὄπλα. Πῶς αὐτὸς ἐβάσταξε τὴν ὑπόσχεσίν του; Ἐὰν τοῦ ἔλλειπον τὰ μέσα διατὶ νὰ μᾶς ἀπατήσῃ; Ἄχ! Ἀδελφέ μου. Σὺ καὶ ὅλοι οἱ γενναῖοι Συνάδελφοι τοῦ Ἀγῶνος πολλὰ ὑποφέρατε καὶ πολλὰ γνωρίζετε. Ἀλλὰ αὐτοὶ τὰ λησμονοῦν ὅλα, καὶ ὁ Κύρ. Λισγαρᾶς μᾶς ὑβρίζει τώρα, καὶ ἐλησημόνησε ὅτι ἐξοῦσε ἀπὸ τὸν ὀβολὸν ἐκείνων, τοὺς ὁποίους αὐτοὶ οἱ Λαοπλάνοι λέ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

γουν αβλίους. Ἐλπισμόνησε τὸν τρισυνολόγον ὁποῦ ἦτο εἰς τὸ σπῆτι τοῦ κυρίου Καλλίνικου, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἔλλειπα καὶ ἐγὼ νὰ βάνω τὸν ὁβολόν μου.

Αὐτὸς ὁ Καλλίνικος, ὅστις τώρα μᾶς ὀνομάζει Ἐθνοκαπήλους, καὶ ἄβλια ὄντα, εἰς αὐτὸν δικαίως ἀρμύζει νὰ τὸν χαρακτηρίσωμεν, ὡς τοιοῦτος εἶναι, Ἐθνοκάπηλος, καὶ ἄβλιον ὄν, ἐπειδὴ μὲ ἀσπλαγχνη καρδίαν μᾶς ἀπαράτησε, χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῇ παντελῶς τὰς δοσμένας πρὸς ἐμὲ ὑποσχέσεις του, λάτρης μόνον τοῦ Ἐγωῖσμου του, καὶ ἀληθῆς Φιλόσκυλος. Ὄχι μόνον αὐτὸς μᾶς ἐγέλασε, ἀλλὰ καὶ ὁ κύρ. Φραγκίσκος Δομενεγίνης, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ δωμάτιόν του, παρόντος τοῦ Γ. Βλαχιότη ἀπὸ Φιολίτη, μᾶς ἔταξεν ὅτι ἤθελε ἔλθει καὶ αὐτὸς εἰς Μεσολόγγιον διὰ νὰ φερθῶμεν μαζὺ εἰς τὸν ἱερὸν Ἀγῶνα, μετὰ τὴν παῦσιν τῶν Συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, ἀναίρεσεν παρομοίως τὸν λόγον του, μὴ φανερωθεῖς ποτὲ εἰς Μεσολόγγιον.

Ἐγὼ ἐσεδάσθην καὶ δελεῖ σεβασθῶ πάντοτε τὸν ἀγνὸν Ῥιζοσπάστην, καθὼς εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπρόσφεραν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ Ζωῆς καὶ Κατάστασιν ὄχι ὅμως ἐσᾶς τοὺς Ἐθνοκαπήλους, τοὺς Λαοπλάνους, τοὺς Ἀπατεῶνας καὶ Ἀγῦρτας, ἄβλια ὄντα ἀληθῶς, ἐγείροντα ἀποστροφὴν, καὶ καταφρόνησιν εἰς πάντα τῆμιον Πολίτην.

Πολλὰς ἄλλας πικρὰς ἀληθείας ἤθελεν τοὺς φανερώσω ἀλλὰ σιωπῶ παρακαλόντας τὸν Ἰψιστον Θεὸν ν' ἀνοίξῃ καλὰ τὰ μάτια τῶν ἀπατημένων ἀπὸ τὰ ψεύδη καὶ τὴν ἀγυρτίαν τοιούτων Λαοπλάνων καὶ κερδοσκοπῶν.

Ἀδελφε μου Καρρέρη, αὐτὰ τὰ λέγω μὲ λύπην μου, ἀλλ' ἐπειδὴ δημοσίως μὲ ἐπρόσβαλον, μὲ ὑποχρεοῦσι δημοσίως νὰ ὑπερασπισθῶ, καὶ σὲ περικαλῶ νὰ τυπώσῃς τὴν πρὸς ἐμὲ ἐπιστολήν.

ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΚΟΛΑΙΒΑΣ ΤΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΚΟΒ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΤΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
4152.Φ3.0021